

09-10-2018

උදෑසන මුරලි

ඕම් ශාන්ති

බාජදාස

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මිනිසුන්ගෙන් ඔබට ලැබී තිබෙනා මන්ත්‍ර වලින් කිසිම ඵලයක් ලැබෙන්නේ නැත. එමනිසා, අන් සෑම දෙයකින්ම ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව ඉවත් කරගෙන එකම එක පියාව පමණක්ම සිහි කරන්න.

ප්‍රශ්නය: හක්ති මාර්ගයේ ඇති ඇතැම් දේවල් දැනුම මාර්ගයේදීත් අනුගමනය කළ නොහැකි අවස්ථාවන් තිබෙනවා. එවැනි දේවල් මොනවාද?

පිළිතුර: හක්ති මාර්ගයේදී, මිනිස්සු දෙවියන්ගේ කරුණාව හා ආශීර්වාද ඉල්ලනවා. දැනුම මාර්ගයේදී, එවන් ආශීර්වාද හෝ කරුණාව ඉල්ලීම් වැනි දේවල් ඇත්තේ නැහැ. මෙය ඉගෙනීමකි. පියා ගුරුවරයෙක් වී ඔබට උගන්වනවා. ඔබගේ වාසනාවේ පදනම වන්නේ ඉගෙනීමයි. පියා කරුණාව දක්වනවා නම්, මුළු පන්තියම සමත් වෙව්. මෙන්න මේ නිසා තමයි කරුණාව ඉල්ලීමක් හෝ ආශීර්වාද ඉල්ලීමක් දැනුම මාර්ගයේදී නොමැත්තේ. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම තම තමන්ගේ උත්සාහය දැරිය යුතුයි.

ගීතය: මම පොඩි දරුවෙක් ඔබ සියලු බල ඇත්තායි...

ඕම් ශාන්ති. මෙම කන්නලව්ව තරුණ මහලු සෑම කෙනෙකුගෙන්ම හක්ති මාර්ගයේ සිට පැමිණෙන්නකි. මන්ද, හක්තිවන්තයින් යාගභෝම, තපස්සා ආදිය පවත්වනවා කියා පැහැදිලිකර කියා දී තිබෙනවා. එවන් දේවල් දානය කිරීමෙන් දෙවියන් වෙත මාර්ගය සොයාගත හැකියි කියා ඔවුන් විශ්වාස කළා. දෙවියන් සර්ව ව්‍යාප්තියි කියා කීම, මම ඔහුගේ ස්වරූපයක් කියා කීම, දෙවියන් මා තුළ සිටිනවා කියා කීම වැනි කියමන් සෑම එකක්ම බොරුයි. දෙවියන්ට දුක ඉහිලීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැහැ. දෙවියන් යනු වෙනමම සිටිනා කෙනෙකි. මිනිසුන්ට දැන් දුක් විඳින්න සිදුවී තිබෙන්නේ මෙන්න මේ වැරද්ද නිසායි. ඔබ අතරිනුත් පියාව දන්නා අය සිටින්නේ ඉතාමත් කලාතුරකිනි. මායා නැවත නැවතත් ඔබට මෙය අමතක කරවනවා. පියාත් නැවත නැවතත් ඔබට කියන්නේ තමා ජීවයක් වශයෙන් සලකා පියා වන මා සිහිපත් කිරීමට ඔබට ශ්‍රීමත් ලබා දෙනවා. මේක තමයි ඉහළම ඉහළ උසස් උපදේසය වන්නේ. පියාගේ ශ්‍රීමත් වලින් සාමාන්‍ය මිනිසුන් නාරායන්වරුන් බවට පත්වෙනවා. අපිරිසිදු අය පිරිසිදු වෙනවා. මේ කාලයේ සිටිනා අපිරිසිදු මිනිසුන් දෙන උපදේස උසස් උපදේස වන්නේ නැහැ. මෙය දුෂිත වූ යක්ෂ සමාජයක් කියා දෙවියනුත් කියා තිබෙනවා. පියා කියනවා ඔබගේ දේවතා ධර්මය ඔබට විශාල සතුටක් ලබා දෙන්නකි. ඔබට විශාල සතුටක් ලැබෙනවා. මෙම නාටකය කල් තබාම තීරණය වූවකි. ඇයි දෙවියන් මෙම නාටකය නිර්මාණය කර තිබෙන්නේ? කියා කවුරුවත් නොඇසිය යුතුයි. මේක තමයි සදාතනික වූ නාටකය. දැනුම යනු දහවලයි හක්තිය යනු රාත්‍රියයි. දැනුම නිසා ඔබලා දැන් දිව්‍යලෝකයේ නේවාසිකයන් බවට පත් වෙනවා. හක්තිය නිසා ඔබලා අපායේ නේවාසිකයන් බවට පත් වෙනවා. කොහොමනමුත්, මිනිසුන්ට ඇත්තේ ගල් බුද්ධියක් නිසා ඔවුන්ට කිසිම දෙයක් තේරෙන්නේ නැහැ. කෝපය ඉතාමත් නරකයි. මිනිස්සු බෝම්බ ගණනාවක් සාදනවා. විනාශය අනිවාර්යෙන්ම සිදුවන බව ඔවුන්ට සැබවින්ම තේරෙනවා. එමනිසා, මෙය දුෂිත වූ බුද්ධියකි. එහෙම නේද? කලී යුගය රාවණගේ රාජ්‍යය ලෙස හැඳින්වේ. ඔබව දුෂිත කරවන්නේ රාවණයි. පියා පැමිණ විධානයක් දෙනවා මෙම දුෂණය නතර කරන්න! පළවෙනිම දුෂණය නම්, එකිනෙකාට අපිරිසිදු කර ගැනීමයි. මෙය ගණිකා මඩමකි. කලී යුගයේ භාරතය හඳුන්වන්නේ ගණිකා මඩමක් වශයෙනුයි. සෑම කෙනෙක්ම ඉපදෙන්නේ පාපයෙනි. සත් යුගය ශිවලය වශයෙන් හඳුන්වයි. ශිව බාබා විසින් ස්වාපනය කළේ පාරිශුද්ධ භාරතයයි. ලක්ෂ්මී හා නාරායන් වැනි අය සෑම ගුණධර්මයකින්ම සම්පූර්ණ, කලා දහසයෙන්ම පිරුණු, පාපයෙන් තොර වූවන් ලෙස හඳුන්වයි. ඒත් සමඟම දරුවන් බිහිවන්නේ කෙසේද යන පැනයත් මතු වෙනවා. යෝගා බලයෙන් දරුවන් වන ඔබලා ලෝකයේ පාලකවරුන් බවට පත්වන එකේ, එම යෝගා බලයෙන් කළ නොහැකි දේ මොනවාද? බාබා කියනවා යෝගා බලයෙන් ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබට දිව්‍යලෝකයේ පාලකවරුන් බවට පත් විය හැකියි. ඉතින් එහිදී, එම යෝගා බලයෙන්ම දරුවනුත් බිහි වෙන්න බැරිද්? අනිත් අයගේ ඇත්තේ භෞතික බලයයි. නමුත්, ඔබට ඇත්තේ යෝගා බලයයි. ඔබ සියලු බල ඇති පියා සමඟ යෝගා තබාගෙන සිටියි. සියලු බල ඇති පියාම කියනවා මා සිහි කරන්න. ඔබගේ පාප දුරු වී යයි. කොහොමනමුත්, මෙය කිසිම කෙනෙකුගේ සිහියේ රැඳෙන්නේ නැහැ. මිනිස්සු, 'එහෙමයි, එහෙමයි' කියා ඒ

වේලාවට කිව්වා වුණත් පසුව සියල්ල අමතක කර දමනවා. ඇත්තෙන්ම අසීමිත පියා වන දෙවියන් රාජයෝගා කියා දෙමින් ඔබලාව දැනුමින් සරසවනවා. එසේ කරද්දීත්, එය ඔබගේ සිහියේ රැඳෙන්නේ නැතිනම්, කිව හැක්කේ එය ඔබගේ වාසනාවේ නැති බව පමණකි. ඒ නිසා තමයි ඔබ උත්සාහ නොදරන්නේ. ගුරුවරයෙක් උගන්වන විට, පිරිසක් කිසියම් දුරකට ඉගෙන ගන්නා අතර තවත් පිරිසක් පරාජය වෙනවා. ඔබ තමන්ට ආශීර්වාද කරන්න කියා ගුරුවරයාගෙන් ඉල්ලන්නේ නැහැ. ඉගෙනීමකදී, කරුණාවක් හෝ ආශීර්වාද දීමක් වැනි දෙයක් සිදුවෙන්න බැහැ. දැනුම මාර්ගයේදී, පියා ඔබට නමස්තේ කියා කියනවා. ඔබ කරුණාව හෝ ආශීර්වාද ඉල්ලන්න අවශ්‍ය නැහැ. පියෙකුට දරුවෙක් ලැබුණු විට, දරුවා උරුමක්කරුවා බවට පත් වෙනවා. පියා කියනවා මොහු උරුමක්කරුවෙක්, කරුණාවක් අවශ්‍ය නැහැ. පියාගේ දේපල දරුවාගේ දේපල බවට පත් වෙනවා. කොහොමනමුත්, දරුවන්ව නිවැරදි කරවීම ගුරුවරයෙකුගේ රාජකාරියයි. ගුරුවරයෙක් ඔබට ඉගෙනගන්න කියා කියාපි. ඉගෙනගැනීම ඔබගේ රාජකාරියයි. ඔහු තුළ කුමන ආකාරයේ කරුණාවක් තිබේවිද? විමුක්තියේ මාර්ගය ඔබට පෙන්වා දීම ගුරුගේ කාර්යයි. ආශීර්වාද වල අවශ්‍යතාවයක් මතුවන්නේ නැහැ. පියා, ගුරුවරයා හා ගුරු වන්නේ මොහු පමණයි. ඒ කිසිම කෙනෙක්ගෙන් කරුණාව ඉල්ලීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැහැ. පියා මෙහි ඉදගෙන අඥාන මිනිසුන්ට ඥානය ලබා දෙනවා. කෙසේ වෙතත් මෙය ඔහුගේ ආශීර්වාදයයි. කොහොමනමුත්, එය අනුගමනය කිරීම දරුවන්ගේ කාර්යයයි. දෙවියන් විසින් කියනා ලද ශ්‍රීමත් කියා කියනවා. ඔහු තමයි ඉහළම ඉහළ කෙනා. ඉතින්, ඔහුගේ උපදේසත් උසස් උපදේස වේවි. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ ඔබ දරණා උත්සාහයේ තරම අනුව උසස් දේවතාවරුන් බවට පත් වෙනවා. තමන් ලකුණු කියකින් සමත් වේවිද කියාත් ඔබට අවබෝධ කර ගත හැකියි. පාසලකදී, තමන් සම්පූර්ණයෙන් ඉගෙනගෙන නැති නිසා, අසමත් වේවි යන අවබෝධය ශිෂ්‍යයින් තුළ ඇති වෙනවා. පැමිණීමේ ලේඛණයක් දෙස බැලූවොත් තමාගේ දරුවා නම්, අසමත් වේවි කියා පියෙකුට වුවත් කිව හැකියි. මොහු තමයි අසීමිත පියා, ගුරුවරයා හා ගුරු. තමන් ඉගෙනගන්නේ නැති අවස්ථාවන් මොනවාද කියා මොහුත් දන්නවා, දරුවනුත් දන්නවා. ඉගෙන ගත්තේ නැතිනම්, ඔබගේ තත්ත්වය අනිවාර්යෙන්ම පහළ එකක් වේවි. ඔබ අවම තරමින් හොඳින් ඉගෙන ගන්නවත් උත්සාහයක් දරන්නේ නැහැ. බාබා කොච්චර තමාගේ හිස වෙහෙසවා ඔබට කරුණු පැහැදිලි කර කියා දුන්නත්, ඔබ කිසිම දෙයක් කරන්නේ නැහැ. ශ්‍රීමත් අනුගමනය නොකිරීමෙන් පහළ තත්ත්වයක් ලැබෙනවා. දරුවන් බවට පත්වුණු අය වංශයේ කොටස්කරුවන් බවට පත් වේවි. එහිත් නොයෙකුත් මට්ටම් තිබෙනවා. සේවක සේවිකාවන් බවට පත්වන අය පවා සිටිනවා. දරුවන් වන ඔබලා හොඳින් ඉගෙන ගත්තේ නැතිනම්, තමනුත් සේවක සේවිකාවන් වේවි කියා ඔබලා දන්නවා. කොහොමනමුත්, ඔවුනුත් රාජකීයව සිටිවි. ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ට මැණික් හා දියමන්ති ඔබ්බවා සාදන ලද මාළිගා තිබේවි, සේවක සේවිකාවනුත් සිටිවි. එවිට ඔවුන්ට අනාගතයේදී ඉතාමත් හොඳ තත්ත්වයක් උදාකර ගත හැකි වනු ඇත. පුරවැසියන් අතරත් එය කිසියම් පිළිවෙලක් ගන්නවා. මිනිස්සු හක්ති මාර්ගයේදී සෑම දෙයක්ම රක්ෂණය කරනවා, ඔවුන් දෙවියන්ගේ නාමයෙන් දන්දීම් කරනවා. උදාහරණයක් වශයෙන් කියනවා නම්, කෙනෙක් රෝහලක් සෑදුවා නම්, ඔහු ඊළඟ උපතේදී ලෙඩ රෝග වලින් මිදුණු කෙනෙක් වේවි. තාවකාලික ඵලයක් අනිවාර්යෙන්ම ලැබෙනවා. කෙනෙක් පාසලක් විවෘත කළොත් ඔහුට මිළඟ උපතේදී හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලැබෙනු ඇත. කෙනෙක් ධර්ම ශාලාවක් විවෘත කළොත්, මිළඟ උපතේ ඔහුට හොඳ වාසස්ථානයක් හිමි වෙනු ඇත. ඉතින්, එසේ බලනා විට මෙයත් රක්ෂණයක් නොවේද? සෑම කෙනෙක්ම තම තමන්ව රක්ෂණය කර ගන්නවා. ඔබගේ සෑම දෙයක්ම දැන් කෙලින්ම සම්බන්ධ වී ඇත්තේ දෙවියන් සමඟයි. අතින් ඒවා වක්‍රව සිදුවන නමුත්, මෙය සෘජුවම කරනා රක්ෂණයයි. 'බාබා, මේ සෑම දෙයක්ම ඔබගේයි, මම භාරකරුවෙක්මි. මෙයට කළගුණ සැලකීමක් වශයෙන්, ඔබ උපන් 21කටම අපට ස්ව-ආධිපත්‍යය ලබා දෙනවා.' මෙය උපන් 21කටම රක්ෂණය වීමකි. පියා කියනවා ඔබගේ ගමන් මලු සෑම එකක්ම සත් යුගය වෙතට මාරු කර හරින්න. යුද්ධය ඇවිලුණු විට, කුඩා රජවරුන් තමාගේ ධනය ලොකු රජුන් සමඟ සහවා නැවත යුද්ධය අවසන් වුණු විට ඔවුන්ගේ සියලු ධනය නැවත ගන්නවා. බාබාට මේ දේවල් ගැන හොඳ අත්දැකීම් තිබෙනවා. පියාත් දන්නවා, දාදාත් දන්නවා. තමන් දැන් දාදා මහින් බාබාගෙන් උරුමය හිමිකර ගන්නවා යන්න ඔබ අවබෝධ කරගත යුතුයි. පියා ඔබට උගන්වනවා. මොහු නොවෙයි, එම පියා තමයි දිව්‍යලෝකයේ පියා වන්නේ. මොහු දාදායි. වැඩිමහල් සහෝදරයායි. පළමුවෙන්ම ඔබ අනිවාර්යෙන්ම දාදාට අයිති විය යුතුයි. බාබා මම අයිති ඔබටයි. මම මට හිමි උරුමය ඔබගෙන් ලබා ගන්නම්. අන් සෑම කෙනෙක්ගෙන්ම ඔබගේ යෝගාව ඉවත්කර ගැනීම සඳහා ඔබ උත්සාහයක් දැරිය යුතුයි. පියා කියනවා දැන් ගුරුන් ආදී අයගෙන් ලද කිසිම මන්ත්‍රයකින් කිසිම ඵලයක් නොලැබෙන්නයි යන්නේ. කිසිම මිනිසෙකුගෙන් ලද කිසිම මන්ත්‍රයකින් කිසිම ඵලයක් නොලැබෙන්නයි යන්නේ. මම ඔබට කියන්නම් මා සිහි කරන්න.

ජයග්‍රහණය ඔබගේයි. මහා පාප බරක් ඔබගේ හිස මත පැටවී ඇත. දැන් මා සිහි කරන්න ඔබගේ පාප සියල්ල අවසන් වී යනු ඇත. පසුව මම ඔබව දිව්‍යලෝකය වෙත යවනු ඇත. පළමුවෙන්ම ඔබ තුළ මෙම විශ්වාසය තිබිය යුතුයි. විශ්වාසයක් නොමැති නම්, බාබා බුද්ධියේ අගුළු විවෘත කරන්නේ නැහැ. එවිට ඔබට කිසිම දෙයක් උකහා ගන්නත් බැහැ. ඔබ පියාට අයිති වුණු විටෙක ඔබට උරුමයටත් අයිතියක් හිමිවෙනවා. මෙය කිසිම කෙනෙකුගේ සිහියට යන්නේ නැහැ. ඇතැම් අලුත් අය පරණ අයට වඩා ඉදිරියෙන් යනවා. බාබා ඉතාමත් පැහැදිලිව කියා දෙනවා. කෙනෙක් ඉගෙන ගත් තරමට ඔහුට ආදායමක් ලැබෙනු ඇත. මේ උසස් දැනුම ඉහළ ආදායම් මාර්ගයකි. දැනුම මගින් ඔබලා ලෝකයේ පාලකවරුන් බවට පත්වෙනවා. මිනිසුන්ට මෙම දැනුම නැහැ. ඔබලා දැන් මගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. යක්ෂ සමාජයෙන් ඔබ දැන් දේව සමාජයට අයිති අය බවට පත්ව සිටිනවා. දූෂිත ඔබ දැන් උසස් අය බවට පත්වෙමින් සිටිනවා. ශ්‍රීමත් වලින් තොරව කිසිම කෙනෙක්ට උසස් වෙන්න බැහැ. නැතිනම්, අවසානයේදී, දඬුවම් විඳ ඔබට නිවස වෙත යාමට සිදු වේවි. දැනුමේ සුළු කොටසකට සවන් දුන් කෙනෙක් පවා දිව්‍යලෝකය වෙත ගියා වුවත්, ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ පුරවැසියන් අතර ඉතාමත් සාමාන්‍ය තත්ත්වයකි. එහි ඇති තත්ත්වයේ අනුපිළිවෙලක් ඇත. කන්න වපාතියක්වත් නැති වන තරමට එහිදී මිනිස්සු දුප්පත් වන්නේ නැහැ. එහි සිටිනා දුප්පත් මිනිස්සු මෙහි සිටිනා දුප්පත් අය වගේ නොවෙයි. සෑම කෙනෙක්ම එහිදී සතුටින් සිටිනවා. කමක් නැහැ මම පුරවැසියන් අතර කෙනෙක් බවටත් පත් වන්නම් කියා සිතන්න එපා. එය දුර්වලකමක්. පළමුවෙන්ම හොඳ ස්ථාවර විශ්වාසයක් තිබිය යුතුයි. මේවා අශාරීරික දෙවියන් විසින් කියූ දේවලයි. දෙවියන් කියනවා මම මනුෂ්‍ය ඇඳුමක් ගන්නේ නැහැ. මගේ නම ශිවායි. සෑම මිනිසෙක්ටම ඔවුන්ගේ ශරීර වලට දෙන ලද නම් තිබෙනවා. මට ශාරීරික නමක් නැහැ. මට මගේ කියා ශරීරයක් නැහැ. ශාරීරික මිනිසුන්ව දෙවියන් කියා හඳුන්වන්න බැහැ. ඔවුන්ව හඳුන්වන්නේ මිනිසුන් කියායි. භාරතයේ මිනිස්සු මෙතරම් අඥානයිත් බවට පත්ව ඇත්තේ මිනිස්සු දෙව්වරුන් කියා සැලකීම නිසායි. නැතිනම්, භාරතයේ මිනිස්සු ඉතාමත් බුද්ධිමත් සහ ඥානවන්තයි. ඒ කාලයේ භාරතයේ තිබුණු රෙදිපිළි ආදිය ඉතාමත් අලුත් ඒවායි. දැන් ඔවුන්ට එවන් දේවල් සාදන්න බැහැ. දිව්‍යලෝකයේදී විද්‍යාවත් පවතින්නේ ඔබගේ සතුට සඳහායි. මෙහි විද්‍යාව ඇත්තේ සතුට හා දුක දෙකම සඳහායි. ඔබට තාවකාලික සතුටක් ලැබෙනවා. මෙහි ඇත්තේ අසීමිත වූ දුකකි. මුළු ලෝකයම විනාශ වුණු විට, ඇතිවන්නේ දුකක් නොවේද? සෑම කෙනෙක්ම දුකින් අඬන්න පටන් ගනිවි. එහි විද්‍යාව මගින් සතුටම මිසක් වෙන කිසිවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහි දුක පිළිබඳ කිසිම සඳහනක් ඇත්තේ නැහැ. වාසනාව අවදි වුණු අයට පමණයි මේ දේවල් අවබෝධ වන්නේ. තමාගේ වාසනාව ගැන ඔවුන්ට සතුටක් නැති නම්, ඔවුන්ට කිසිවක් අවබෝධ වන්නේ නැහැ. නීතීඥයින් වැනි අයත් එක් එක් විදියේ අය සිටිනවා. ඇතැම් අය එක් නඩුවකට දඬ දහස්, විසි දහස් ගණන් උපයනවා. නමුත් තවත් පිරිසකට අදින්න හරියට කඩයක් වත් නැහැ. මෙහිදීත් සිදු වන්නේ මෙයමයි. කෙනෙක් එක්කෝ රජවරුන්ගෙන් රජ කෙනෙක් බවට පත් වෙනවා, නැතිනම්, පැන්ස කිහිපයක් වටිනා පුරවැසියන් අතර කෙනෙක් බවට පත් වෙනවා. පියා මෙහි අසුන් ගෙන මේ දේවල් පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. භාරතය තමයි දැනට ඇති දුප්පත්ම රට. පසුව ධනවත්ම රට බවටත් පත්වන්නේ මේ භාරතයමයි. ආධාර දෙන්නේ සෑම විටම දුප්පතුන්ටයි. සාමාන්‍ය දුප්පත් ජනතාව සේ ධනවත් අයට එතරම් හොඳින් මෙම දැනුම භාරගත නොහැකියි. දුප්පත් අය පමණයි මෙම දැනුම ගන්නේ. ධනවත් අයට ආධාර දීමේ සිරිතක් නැහැ. ඔබලා දුප්පත්, එහෙම නේද? ඔබගේ මමා තමයි දුප්පත්ම දුප්පත් කෙනා. නමුත් පසුව ඇය ලෝකයේ අධිරාජිණිය බවට පත් වෙනවා. මේ ආකාරයෙන් නාටකය නිර්මාණය වී තිබෙනවා. මෙම දැනුම ගන්නා අයගෙන් වැඩි පිරිසක් දුප්පත් අයයි. මන්ද, ඔවුන් සිටින්නේ අසතුටිනුයි. ධනවත් අය කෙසේ හෝ සතුටින් සිටිනවා. ඔවුන් කියන්නේ මෙය ඔවුන්ට දිව්‍යලෝකය කියලයි. යාන වාහන මිල මුදල් ඔවුන්ට තිබෙනවා. ඔවුන් කියනවා මිල මුදල් නැති, අපායේ සිටිනා අයට ඔය දැනුම දෙන්න. ඔබ ළඟ ඇත්තේ සත්‍යයේ සේවයයි. ඔබලා භාරතයේ සත්‍ය සේවකයින්ය. අනිත් අය භෞතික සමාජ සේවකයින්ය. ඔවුන් මිනිසුන්ට සතුටක් දෙන්නේ නැහැ. ඔබ මුලු ලෝකයම පිරිසිදු කර එය පාරිශුද්ධ හා සතුටින් පිරි එකක් බවට පත් කරවනවා. ඔබ ඔබගේ ශරීරය, මනස හා ධනයෙන් භාරතයට සේවය කරනවා. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබගේ ගමන් මඵ සෑම එකක්ම උපත් 21කටම වෙනත් තැනකට යවන්න. ඒවා රක්ෂණය කරවා භාරකරුවෙක් වශයෙන් රැකබලා ගන්න.
2. බුද්ධියේ විශ්වාසයෙන් ඉගෙන ගන්න. දුප්පත් අයට දැනුමේ ධනය දානය කරන්න. භාරතය පාරිශුද්ධ කරවීමේ සැබෑ ආධ්‍යාත්මික සේවය කරන්න.

වරදානය: ඔබ සියලු සම්පත් වලින් පිරි සිටීමෙන්, ලැබීමිවල ප්‍රතිරුවක් වී, පිරිපුන් බව සහ පරිසමාප්ත බව අත්විඳින්න.

සඳ පිරි ඇති විට, එම පිරුණු බව, පරිසමාප්ත බවේ සලකුණකි. එය තව වර්ධනය නොවෙයි, එහි පරිසමාප්ත බව, එපමණක් පමණයි, එහි දාරයේ කිසිම අඩුවක් නැත. ඒ ආකාරයෙන්ම ඔය දරුවන්, දැනුම, යෝගාව, ගුණධර්ම සහ සේවයෙන්, එනම් සියලු සම්පත් වලින් පිරි සිටින විට, මෙම පිරුණු බවට, පරිසමාප්ත බව යැයි කියයි. එවන් පිරිපුන් ජීවත්ම, ලැබීමිවල ප්‍රතිමූර්ති බැවින්, ඔවුන් සෑම විටම තම ස්ථිතියෙන් ද සමීපයි.

පාඨය: දිව්‍යමය බුද්ධියකින් සම්පූර්ණ සාර්ථකත්වය ලබා ගැනීම යනු, සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිරුවක් වීමයි.

*** ඔම ගාන්ති ***